

3 Митного кодексу України

Митний кодекс України визначає засади організації та здійснення митної справи в Україні, регулює економічні, організаційні, правові, кадрові та соціальні аспекти діяльності митної служби України.

Кодекс спрямований на забезпечення захисту економічних інтересів України, створення сприятливих умов для розвитку її економіки, захисту прав та інтересів суб'єктів підприємницької діяльності та громадян, а також забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи.

Засади митної справи, у тому числі розміри податків і зборів за умови митного обкладення, спеціальні митні зони і митні режими на території України, перелік товарів, експорт, імпорт та транзит яких через територію України, визначаються виключно законами України та цим Кодексом.

Кабінет Міністрів України організовує та забезпечує здійснення митної справи відповідно до цього Кодексу та інших законів України, а також міжнародних договорів, укладених в установленому законом порядку, координує діяльність, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі митної справи, інших органів виконавчої влади при вирішенні питань, що стосуються митної справи.

Митне регулювання здійснюється на основі принципів:

- 1) виключної юрисдикції України на її митній території;
- 2) виключної компетенції митних органів України щодо здійснення митної справи;
- 3) законності;
- 4) єдиного порядку переміщення товарів і транспортних засобів через митний кордон України;
- 5) системності;
- 6) ефективності;
- 7) додержання прав та охоронюваних законом інтересів фізичних та юридичних осіб;
- 8) **гласності та прозорості.**

Митна вартість товарів і метод її визначення заявляються (декларуються) митному органу декларантом під час переміщення товарів через митний кордон України шляхом подання декларації митної вартості.

Порядок та умови декларування митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлюється Кабінетом Міністрів України (1766 – 2006 - п), а порядок заповнення декларацій митної вартості – спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі митної справи.

Визначення митної вартості товарів, які імпортуються в Україну, здійснюється за такими методами:

- 1) за ціною договору щодо товарів, які імпортуються (вартість операції);
- 2) за ціною договору щодо ідентичних товарів;
- 3) за ціною договору щодо подібних (аналогічних товарів);
- 4) на основі віднімання вартості;
- 5) на основі додавання вартості (обчислена вартість);
- 6) резервного.

Основним є метод визначення митної вартості товарів за ціною договору щодо товарів, які імпортуються (вартість операції).

Питання щодо додержання та вдосконалення Митного кодексу України

Нині більшість підприємств легкої промисловості готові легально працювати з митницею без застосування «сірих» та інших схем. І те, що під різними кодами завезено різноманітну продукцію, кількість якої обчислюється мільйонами, то це, повірте, неможливо без участі працівників митниці. На сьогодні у тінювих схемах зацікавлені лише нечесні чиновники.

Ще однією з причин виникнення проблем у підприємств з митницею є те, що митниця має план щодо наповнення бюджету, а це у корені неправильно.

Митниця – орган, що контролює, і її функції мають обмежуватися контролем за ввезенням товару і правильним його визначенням для нарахування платежів відповідно до нормативних документів. У разі ж наявності плану митниці просто змушені створювати додаткові умови для надходжень коштів до бюджету.

ПРОПОЗИЦІЇ

ЩОДО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ГАЛУЗІ НАЙАКТУАЛЬНІШИХ ПРОБЛЕМ:

1. Дуже гостро стоїть питання практики застосування митними органами індикативних цін. Базу індикативних цін необхідно зробити прозорою і доступною: компанія ще до купівлі товару має розуміти, якому коду він відповідає, і мати можливість розрахувати усі податки. Слід зробити прозорою саму процедуру встановлення індикативної ціни, бо немає прописаної процедури і отримати пояснень з цього питання неможливо.

2. Провести атестацію на присвоєння звання «Сумлінне підприємство». Машина підприємства, що має цей статус, має перебувати на території митниці не більше трьох-п'яти годин. Якщо потрібні аналізи, на митниці мають взяти їх і відпустити машину з вантажем, а потім розбиратися. За необхідності підприємство зробить доплату.

3. Якщо машина стоїть на митниці не з вини підприємства, за стоянку повинна платити митниця. Оскільки експертизи потрібні митниці, то й платити за це має митниця (крім випадків, зазначених у Законі). Решта – свавілля місцевої митниці. Працівники митниці мають нести особисту фінансову відповідальність у разі завдання підприємству збитків або недоотримання ним прибутку.

4. Вивести з переліку сировини, ввезення якої потребує окремого дозволу Державного комітету ветеринарної медицини, **миту шерсть**, оскільки вона під час миття пройшла термічну (хімічну) обробку і таким чином питання епідеміологічного благополуччя (неблагополуччя) втрачає актуальність.